

[Weikop.]

undervisningen og oven i købet støtter et professorat i reklame.

Jeg ved ikke, om den bortlodning, det her drejer sig om, har taget et sådant omfang, at det nu er rimeligt at gennemføre det foreliggende lovforslag. For hvis den ikke betaler sig, hvis den med andre ord ikke forøger produktionen og dermed også billiggør produktionen, ja, så må den vel høre op af sig selv som al anden reklame, og hvis andre virksomheder ved ikke at bruge denne form for reklame formår at sælge billigere, så er det jo også et udtryk for en fri konkurrence.

Jeg skal ikke bestride, at der kan ligge et problem her, naturligvis ikke, men det forekommer mig rent umiddelbart, at man egentlig ved for lidt om skyggesiderne ved denne form for reklame i forhold til noget andet. Da jeg imidlertid med stor interesse har hørt den socialdemokratiske ordførers bemærkninger, og da jeg også forstår, at den højtærede handelsminister altid ser sådan på tingene, at der kan ske en fordomsfri forhandling om problemerne i et udvalg, kan vi jo dér prøve at trække skyggesiderne ved denne bortlodningsform op og derefter tage stilling til selve lovforslaget.

Lovforslagets øvrige punkter er vi selvfølgelig enige i, og spørgsmålet om bortlodning vil vi som sagt tage stilling til, når vi får nærmere oplysninger.

Baunsgaard: Jeg skal ikke bruge mange ord til at anbefale lovforslagets § 1, nr. 1 og 2, idet jeg ligesom de foregående ordførere betragter det som en selvfølge, at vi indfører denne beskyttelse såvel af Røde Korsmærket som af De Forenede Nationers mærker og emblemer. Derimod er det åbenbart for enhver, at spørgsmålet om det formålstjenlige i lovforslagets bestemmelse om forbud mod bortlodning i reklameøjemed kan give anledning til diskussion. Jeg må dog sige, at en ligefrem voldsom modstand mod dette forbud, som jeg har set det visse steder, vil næppe være helt sagligt begrundet, da man i forvejen i loven om uretmæssig konkurrence har en masse forbud, som i omfang er lige så strenge som den her foreslåede bestemmelse. Jeg vil bare nævne forbuddet mod udsalg i visse perioder

og mod tilgift, medmindre det drejer sig om ganske ubetydelige værdier; desuden må man ikke anvende sneboldsystemet med uddeling af kuponer, for hvilke man så kan købe varer, og der er strenge bestemmelser om, at man ikke må have enhedspriser i sin forretning o. s. v.

Der er altså ikke tale om, at det her foreslåede forbud er strengere end så mange andre, som man har i loven om uretmæssig konkurrence. Spørgsmålet er så blot, om ikke netop den slags forbud får reklamen til at udarte på andre områder. Man kan vel næsten sige, at selve den omstændighed, at vi i dag har et lovforslag at skulle tage stilling til, når vi i forvejen har en streng lov fra 1937 om uretmæssig konkurrence, viser, at når man indfører den slags konkretiserede forbud, udarter forholdene på et andet felt. Derfor er det et spørgsmål, om man med den foreslåede bestemmelse egentlig opnår det, man vil.

Den socialdemokratiske ordfører, det ærede medlem hr. Chr. Christiansen, nævnte muligheden af at tage værdikuponer med. Jeg må sige, ligesom jeg sagde til indledning, at det at forbyde værdikuponer ikke er mere urimeligt end at forbyde bortlodning i reklamemæssigt øjemed. Men hvis vi nu også forbyder værdikuponer, melder det spørgsmål sig: hvad har vi så glemmt? Det er ikke givet, at man ved disse konkretiserede forbud opnår det, man gerne vil. Der er ingen tvivl om, at vi i øjeblikket er inde i en periode, hvor det har udartet med disse bortlodninger, og jeg forstår såmænd godt detailorganisationerne, der har ønsket en vis beskyttelse imod disse overhåndtagende bortlodninger.

Jeg stiller mig altså tvivlende over for, om man når det, man tilsigter, og jeg må oprigtigt tilstå, at jeg ikke helt kan se det berettigede i, at man undtager dag- og ugeblade fra forbuddet. Jeg synes ikke, det er indlysende, at det skulle være mere tilfældigt eller, om man vil, mere tiltrækkende at bruge bortlodning for at lokke folk til at holde et eller andet ugeblad end for at lokke dem til at bruge et bestemt vaskemiddel. Jeg kan ikke indse, hvorfor det ene skulle være bedre — eller værre, om man vil — end det andet.

Spørgsmålet er, om man ikke skulle se mere på, om ikke hele grundlaget for loven